

STELLINGEN

I

De diagnostiek van epilepsie en het instellen van de therapie behoren tot het terrein van de specialist. De verdere behandeling en begeleiding dient te geschieden door de huisarts.

II

Het resultaat van een proefbehandeling met anti – epileptica bij mensen, bij wie de diagnose epilepsie wordt overwogen, heeft geen enkele betekenis voor de diagnostiek.

III

Het EEG levert geen relevante informatie voor de diagnostiek of de behandeling van epilepsie bij mensen bij wie goed geobserveerde epileptische manifestaties zijn vastgesteld. Het doen vervaardigen van een EEG kan derhalve in veel gevallen worden nagelaten.

IV

Epilepsie – onderzoek berust op toeval.

V

Aan de hand van de anti – epileptica kan op voortreffelijke wijze het onderscheid worden gedemonstreerd tussen werking en werkzaamheid van een geneesmiddel. G.Kienle. Arzneimittelsicherheit und Gesellschaft. Stuttgart: Schattauer Verlag 1974.

VI

Pijn – hebben betekent ziek – zijn. Het hebben van langdurige idiopathische pijn is een welvaarts – ziekte.

VII

Kennis omtrent de "Grondslagen der geneeskunde" dient tijdens de opleiding tot arts te worden verworven.

Artikelenserie in Med.Contact 1983; 38.

VIII

De uitspraak van Vroon dat onze kennis over de mens grotendeels uit lacunes bestaat dient duidelijk uitgedragen te worden.

P.A.Vroon: Theorie, methode en feit in de geneeskunde. In: Reguliere en alternatieve geneeskunde. Van conflict naar synthese? Alphen aan den Rijn: Stafleu 1983.

IX

De beoordeling van wetenschappelijk onderzoek ten behoeve van subsidie en/of publicatie dient te geschieden zonder onderscheid des persoons. Het verdient derhalve aanbeveling de beoordelende instantie onkundig te laten van zowel de identiteit van de onderzoeker(s) als het onderzoeksinstituut.

X

De betekenis van Goethe als natuurwetenschappelijk onderzoeker wordt schromelijk onderschat.

XI

De discussie omtrent de gezondheidszorgvoorzieningen in Nederland, tussen zorgverleners en (potentiele) zorgbehoeftigen, wordt beheerst door angst: angst om het bestaan bij de eerstgenoemden en angst voor de dood bij de laatstgenoemden.

XII

Aan de wetenschappelijke waarde van de laatste stelling, zoals die bij veel proefschriften wordt aangetroffen, kan *niet* worden getwijfeld.

Stellingen behorende bij het proefschrift van M.J.Rutgers: "Geneeskundige en maatschappelijke aspecten van de zorg voor epilepsiepatiënten in Nederland". Rotterdam, 3 oktober 1984.